

Igor Staro 1

From: "Igor Stojakovic" <Balky@vip.hr>
Sent: 12. listopad 2004 0:10
Subject: Part 3/3 - Dan Nezavisnosti :)

Nema kraja vasoj sreći, stigao je i dio treći. I posljednji u ovom serialu :)

Ko prvo i najprece, moram se drugu, kolezi i prijatelju Vucku zahvaliti što je ispravio jednu moju veliku nepravdu, naime upozorio me kako je 8.10. ipak proslava dana nezavisnosti, a ne dana domovinske zahvalnosti kao što sam ja u prethodna dva dijela reporta naveo i ovim putem mu se najtoplije zahvaljujem :)

Sad ne znam, da li da se brinem što mi je samo on ispravio gresku, pa to znači da je samo on iscrpno pročitao report, a drugi su ga već stavili u filter gdje piše "ako mail sadrži naslov report i dolazi od Igor baci u kosh", ali nadam se da nije tako :)

No krenimo dalje nasim weekend putovanjem...

Jutro i nije počelo sjajno, probudio sam se nervozan, gladan, a vani je bilo neko tmurno vrijeme. Učinilo mi se da je prerano za ustajanje, a bilo je i hladno, pa sam se zagnuo jorganom i okrenuo na drugu stranu kako bi spavao dalje... uto sam začuo glasove. Demn, ipak je vrijeme za ustajanje. Uz pretpostavku kako su moji penzioneri po klasičnom penzos bioritmu skocili na noge oko 7, upalio sam TV, stisao do maksimuma i nadao se da ću dobiti bar još pola sata... ne TVu Qually Moto GP-a, Rossi pojeo sve za doručak, ko bi spavao u tom trenutku. K vragu, ustaj onda.. a vani, magla, tmurno, sprema se kiša :(na šta će ovo ispasti ... Digao se, istusirao, otisao na doručak, spakirao stvari i krenuo dalje u lov na nove fotografije..

Ovo je bila kućica u kojoj smo prespavali, i gdje sam se dobro najeo :) a onda je krenula provedba plana V-S-B-KL. Prva destinacija V kao Vogel, skijaliste na koje se dolazi direktno gondolom zicarom, koja u 4 minute obavi vas put umjesto vas, a s vama u njoj, sa kojih 500 m cca, na 1553 metra nadmorske visine. Pri dolasku na vucnicu, dočekala nas je slika ove prelijepe limene kutije i bas mi se nešto nije islo...

... ipak, ova nesto modernija varijanta ulila je povjerenje meni, no ostali su mi nesto cvikali :) pocele su neke vrtoglavice, mucnine, temperature, sta ti ja znam :)

(svi osmjesi na ovoj slici su proizasli iz poprlicnog straha:))

A put je bio dalek i maglovit:

I cinjenica da se vrh nije vidio iz kabine dodatno je plasio sve putnike, a cinjenica da je u svojstvu "vozaca" usao tip pijan ko guzica, od cijeg je ulaska cijela gondola smrdila na alkohol i duhanski dim, sa primjesom laganog ne pranja dosla je kao ulje na vatru uplascenim putnicima. (naglasavam, vas autor se moze bojati velikih zivotinja, ali sto covjek napravi u njega ne uljeva strah, a sta priroda napravi.. ee tu sam vec tanak)

Ipak.. putovanje je krenulo, za 4 minute bili smo gore, a od gore.. milina.. svjež zrak, i obecavajući pogled ako se dignu magla. Nazalost magla je bila upornija, i uporno je stajala negdje na 1000m, na trecinu puta do dna, pa su se vidjeli vrhovi triglava, ali nazalost panorama je izostala...

No nije izostalo testiranje onoga sto slusam vec par godina, testiranje skijalista :), evo da ne kazete da ja nisam bio na skijanju, jesam :) i to ko oni teski ovisnici, u proljece, ljeto i jesen, samo mi jos fale skije sa kotacicima pa da picim tu niz padinu :) i mogu vam rec da garantiram da je skijaliste jos 3000 puta zanimljivije za jedan drugi sport MB downhill, ili vam spustanje rapidnim brzinama biciklom niz brdo. Nazalost nisam ponio bicikl :)

Nakon setnje po Voglu krenuli smo dalje, prvo putem dolje. Magla je na kratko bila milostiva i sa negdje pola duzine, pa jedna panorama nije izostala iako je daleko daleko od onog sto vjerujem tamo izgleda neopisivo kad je vrijeme kako treba.

Ko sto rekoh, nakon Vogla slijedi cilj drugi: Slap Savica. 60 metarski slap do kojeg se moze doci, ali su vrata zatvorena i moze se samo sa vidikovca bacit oko, a do vidikovca i nije tako lagodan put

553 stepenice, i uspon od 883 metra razlike u nadmorsokj visini... mislio sam da je p.dim, ali kad sam dosao gore, nije bilo bas bajno :) na kraju sam se (nakon silaska) morao i presvuc i obuc suhu robu na sebe :)

A gore, pravi mali trofej, kako za fotografa, tako i za one najupornije :)

Nakon silaska sa Savice, krenuli smo put predzadnjoj destinaciji, destinacija Blejsko jezero i Bled. Pri dolasku, uhvatili smo nasu gondolicu, sacekali koji minut, a onda je krenulo putovanje:

Stricek je posteno pedalirao, oko nas su plivale patkice, a jedna je od jednog clana posade nagradjena zvakacom gumom, i bila je vrlo smijesna situacija gdje jadna patka 15ak minuta pokusava pojesti plijen, ali na kraju ipak odustaje :)

A na Bledu, sta ja znam.. otocic, crkva, povukao zvonce, zelja ce se nadam se ispuniti, ali vrijeme je ubilo car otoka, bilo je tmurno i vjetrovito, pa je cijel prizor bio osrednji. Ipak, prvom prilikom kad bude malo vedrije vrijeme i mozda neko mladje drustvo na dan dva tri, idem opet do slovenije (zelja je odplanaririt na triglav, naravno ne od dna nego prijevozom do

maksimalne moguće točke, a onda malo planinarit, samo da vidim kako taj triglav izgleda:))

U povratku, vas se drug umorio i ogladnio od planinarenja i putovanja, pa je htio pojesti šta god, a evo umalo da je stari grad Bled nastradao, već je bio na dlanu, ali onda je krenulo putovanje nazad na obalu, a onda i putem kući :)

No prije kuće, skrenuli smo kroz Brdo kod Kranja i na izlasku iz Brda uočili Bio Konobu - Kristof

U Kristofu smo se ugodno smjestili na klopicu, (naravno nismo uočili taj bio dodatak na ulazu), i nemalo se iznenadili kad smo dobili ovaj jelovnik. A ono.. mili bože sve neka egzotična jela. Moji omiljeni penzioneri već su počeli njurgat i nagovarati me da idemo u Ljubljano Pri Jovotu na cevape :) (zato što sam se ja putem dok smo tražili neki Agro restorancije pizdilo da znam jedan dobar restoran u LJ i da ne znam di je ali da znam kako se zove :), ali na kraju smo se odlučili na ekstravaganciju bio menija.

Penzici su ipak bili malo umjereniji pa ću njihov meni izostaviti, a ja sam klopno Juhu od tikve sa krusnim kockicama i

naribanim tartufom (ultra narandzaste boje), zatim padelu zelene salate, sa bio uljem i balsamicom, i pureca prsa, punjena kestenom u umaku od brusnica, sa nadijevkom od krumpira za prilog. Uz to (nakon 3 mjeseca konacno jedno pivo) Bio pivo austrijske proizvodnje, bez ikakvih primjesa i dodataka, uz domace mostove od grozdja i jabuka, te prirodnog soka domace proizvodnje od jabuka. Sve u svemu, evo sad dok pisem iako sam sit, sline cure, definitivno pun pogodak. Penzioneri su se zadovoljili janjetinom spremanom nekim Extra receptom, sa nekoliko vrsta trava, i bijela palenta u umaku od gljiva.. sve u svemu, ako budete u prolazu, skocite do Kristofa. Besplatno ga reklamiram :)

Nakon klopice, krenulo je povratnicko putovanje i stizanje kuci... a od onda su krenule obaveze i ostale dnevne dogodovstine, vratilo se u standardnu kolotecinu i sve ide svojim tokom.

Eto, bio je to zavrsetak jednog iznimnog putovanja, a do novog susreta, pozdravlja vas vas drug i kolega :) (decko, brat, rodjak, prijatelj, bla bla bla kako kome da nekog ne izostavim :))

Ciaos!